

Ændringsforslag nr. 14
forfæstedes med 79 stemmer mod 50.

§ 12 i den ændrede affattelse og §§ 13 og 14
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15
forfæstedes ved, at

§ 15
vedtoges med 79 stemmer mod 50.

§ 16
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3002, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 521).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lars M. Olsen: Jeg skal opfordre folketinget til at stemme for lovforslaget med de 2 ændringsforslag, som er stillet af handelsministeren og tiltrådt af regeringspartierne.

Anker Lau: Dette lovforslag om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder skal jeg ikke sige mange ord om. Vi har jo flere gange tidligere, dengang den stats-

finansiering, der her er tale om, fandtes i loven om fremme af danske erhvervsinteresser, foreslået, at den blev taget ud af loven. Vor stilling er ikke ændret siden. Den lille ændring, som er foreslået, formentlig på grund af retsforbundets stilling, kan egentlig kun kalde på smilet. Om ordet „garanti“ står i § 1 eller i § 3, gør jo ikke den mindste forandring. Der er nøjagtigt lige så meget statsfinansiering i lovforslaget nu, som der var, dengang det ærede medlem hr. Niels Andersen ved første behandling talte hårdt til den højtærede handelsminister. Det skal dog noteres, at retsforbundet ved denne lejlighed stemmer for en fortsættelse af denne statsfinansiering. Mit parti anser denne lov for inderlig overflødig. Kan vore banker ikke klare opgaver, der ligger inden for rammen af 17 mill. kr., må der være noget galt med bankerne eller med denne lovs hensigt.

Vi vil ikke deltage i afstemningen vedrørende denne lille ændring, men vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Weikop: Det fremgår jo klart af betænkningen, at heller ikke mit parti kan gå ind for dette lovforslag, men indstiller det til forkastelse. Der er efter vor mening ikke nogen saglig begrundelse for lovforslaget. Den tidligere lov, hvor man også havde 10 mill. kr. til rådighed til industrien, blev — det har jeg været inde på tidligere — administreret på en sådan måde, at enhver kunne se, at der ikke var grund til at fortsætte. Man gav under denne lov, hvor der altså også var 10 mill. kr. til rådighed årlig, et enkelt firma tilsagn om 8 mill. kr., et andet om ca. 6,5 mill. kr., og man tilbageholdt vistnok et millionbeløb til en virksomhed, som senere viste sig slet ikke at komme i gang. Sådan noget opfordrer efter vor mening ikke til efterfølgelse. Og 2 mill. kr. til skibsbygning, det er da vist ret betydningsløst; det kan da også kun betragtes som en gestus. Man er jo nemlig her ikke i stand til — i modsætning til, hvad der var tilfældet ved den forrige sag, vi behandlede — at give noget tilsagn ud over de 2 mill. kr., der er nævnt i selve lovforslaget, fordi der her — som sagt i modsætning til det forrige lovforslag

[Weikop.]

— er en bestemmelse om revision af loven i 1961-62.

De penge, man låner ud — det har det ærede medlem hr. A. C. Normann og jeg diskuteret så tit — er jo skatteborgernes penge. Vil man fremdeles byde befolkningen, at man flytter dens penge over i andres lommer, jeg kan måske sige: i tilfældige erhvervsdrivendes lommer? Og vi kan vel ikke komme uden om, at det må blive en slags lotteri, hvem der får del i pengene. Det kan føre til, at enkelte virksomheder får en fordel på andres bekostning. Dette turde vistnok være en tilstrækkelig klar begrundelse for, at vi indstiller lovforslaget til forkastelse.

Flertallet, bestående af socialdemokraterne, det radikale venstre og retsforbundet, foreslår jo, at der skal kunne ydes garantier eller lån. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Anker Lau i, at det er det rene blålys, eftersom sådanne bestemmelser stod i loven i forvejen. Det begyndte ellers så godt for retsforbundet med dette lovforslag; retsforbundet skulle rigtig vise, at nu var den højtærede handelsminister dog gået for vidt, når han kom med et sådant forslag til ændring af den oprindelige lov. Efter retsforbundets mening skulle der ikke ydes lån, nu skulle det udelukkende være garantier. Det blev jo ikke til noget, og jeg vil gerne sige, at selv om det udelukkende var blevet garantier, ville vi heller ikke være gået med til det af den simple grund, at der for tiden — jeg siger udtrykkeligt for tiden — er tilstrækkelige muligheder for sunde foretagender for at låne de penge, de skal bruge, og hvad enten man øger aktiviteten ved hjælp af statsgarantier eller ved direkte lån, bliver resultatet det samme; med garantier som med lån lader man statens sol skinne på den meget lille skare, der kan komme med ved puljens fordeling, og så gælder det om at vælge de rette.

Det var jo med både kampmod og kamplyst, det ærede medlem hr. Niels Andersen startede sin lille kampvogn til kamp imod Philip, men han faldt for Kampmann; hverken krummer eller smuler fik det ærede medlem hr. Niels Andersen tilbage i nederlaget; nej, han trak sig, forekommer det mig, slukøret tilbage, ikke i sin flotte kampvogn, men på en punkteret cykel, og

den kan man som bekendt ikke komme langt på, selv om det ærede medlem hr. Niels Andersen vel stadig tror, at han kan køre på frihjul i enhver sag, hvor retsforbundets krystalklare principper går fløjten.

A. C. Normann: Der viser sig jo altid en betydelig interesse for fortiden i disse diskussioner, har jeg lagt mærke til; det viste sig ved første behandling af dette lovforslag, og det har vist sig de andre år, når vi har talt om disse ting, og efterhånden har meningerne i det høje ting i forhold til denne lovgivning jo ændret sig.

I dag var det interessant at høre det ærede medlem hr. Anker Lau bebrejde det ærede medlem hr. Niels Andersen, at han nu gik med til denne fortsættelse af den gældende statsfinansiering. Det var interessant, når man tænker på, at venstre vel har stemt for denne lovgivning omkring ved — nu kan det være, jeg husker et par år fejl — ja, det må være i 25-27 år eller deromkring, at venstre har været med til at bakke denne lovgivning op. Der er ikke noget at sige til, at venstre har ændret stilling efter den konservatisering af partiet, som er sket efter samarbejdet med de konservative. Interessant er bare dette, at man overhovedet vil gøre sig den ulempe at rette bebrejdelse mod andre for at deltage i statsfinansiering af denne art.

Det nye i situationen er altså ikke, at der er sket noget hos de konservative. Det ærede medlem hr. Weikop talte om lotterispil, og jeg havde i forvejen siddet og glædet mig til, hvordan det ærede medlem ville forklare det rimelige i her at gå imod støtte til erhvervslivet, som var baseret på offentlige midler, når det ærede medlem for ti minutter siden varmt gik ind for støtte til erhvervslivet baseret på skatteydernes penge. En sådan forklaring kom ikke, men jeg kan ikke rigtig se, at der i højere grad er tale om lotterispil her end på de øvrige områder, hvor det offentlige med eller uden de konservatives bistand yder støtte til erhvervsformål.

Det nye, der er sket denne gang i forhold til alle de andre år, er, at venstre nu har vedtaget ikke at fortsætte med at deltage i den erhvervs politik, som intet har kostet skatteyderne, men som gennem alle disse år har gavnnet erhvervslivet umådeligt. Den lov-

[A. C. Normann.]

givning, vi her taler om, får en ganske særlig vægt og betydning for den del af erhvervslivet, den omhandler, netop nu, hvor man står over for at skulle gå ind i den fri konkurrence med andre landes virksomheder, hvor mange af disse virksomheders hovedproblem er, hvordan de skal kunne rationalisere tilstrækkeligt til at kunne bestå under de nye forhold, og hvor mange kun kan klare denne omstilling af den grund, at de partier, som efterhånden har bakket ud af næsten alle bestræbelser for at styrke erhvervslivet, ikke har flertal her i salen.

Med disse ord skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget.

Niels Andersen: Det undrer mig naturligvis ikke, at venstre og de konservative prøver på at køre skytset frem; men det, der sker efter denne lov, er, som handelsministeren har sagt, at der skal stilles garantier for de første 10 mill. kr., der kan udlånes, såvel som for de 2 mill. kr., der kan anvendes til støtte for fiskerierhvervet eller til bådebyggerierne. Der bliver således de 5 mill. kr. tilbage, som det er hensigten at låne ud, i hvert tilfælde i nogen udstrækning, til håndværket.

Der er altså tale om garanti for langt den overvejende del af midlerne ifølge denne lov, og det vil i realiteten sige, at der ikke mangler så forfærdelig meget i, at venstre kunne have støttet den; og det havde sømmet sig bedre i betragtning af, at venstres ordfører ved første behandling, det ærede medlem hr. Henry Christensen, erklærede, at han kunne stemme for en garantiordning, om venstre havde støttet mig i mine bestræbelser for at gøre loven til en garantilov i stedet for at angribe mig i dag. Sandheden er jo den, at jeg i mine bestræbelser for at gøre loven til en garantilov ikke har fået nogen som helst støtte, hverken fra venstre eller fra de konservative. Jeg kan kun beklage, at jeg ikke har haft magt til at komme frem til en ren garantilov, men jeg ville måske, hvis jeg havde fået lidt støtte i det fine køretøj, som det ærede medlem hr. Weikop antagelig kunne stille til rådighed, have ført en kamp, der kunne have givet et andet resultat, end når jeg nu må bevæge mig på min cykel,

den situation, som det ærede medlem hr. Weikop omtalte.

Lynnerup Nielsen: Jeg vil på min gruppes vegne tilsige vor støtte til de to ændringsforslag, der er stillet af den højtærede handelsminister og tiltrådt af et flertal af udvalget. Endvidere vil vi ved lovforslagets tredje behandling stemme for forslaget som helhed.

Handelsministeren (Philip): Jeg vil indskrænke mig til at takke de fire af de ærede ordførere for tilslutningen til lovforslaget og ændringsforslagene.

Weikop: Det stod mig ganske uklart, hvad det ærede medlem hr. Niels Andersen mente med, at den højtærede minister havde sagt, at der skulle stilles garanti for de 10 mill. kr., der bliver udlånt. Hvis de, der skal låne pengene, kan stille garanti, kan de jo gå hen i en bank og hente pengene. Har den højtærede minister virkelig sagt, at man for at låne de penge skal stille garanti? Det kunne jeg nok have lyst til at vide.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, og §§ 4-6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående ophævelse af lov om egnsudvikling [af Lorentzen m. fl.].

Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3239, fremsættelsen i tidenden sp. 3786).

Sagen sattes til forhandling.